



ת"פ 53226/06/22 - מדינת ישראל, ע"י שלוחת התביעות עכו נגד ח.ע

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 53226-06-22 מדינת ישראל נ' עאמר(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות עכו
נגד הנאשם		ח.ע ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל כרמל

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע **עבירת איומים**- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת **תקיפה סתם בן זוג**- עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (הוגש וסומן **במ/1**), בהן הודה הנאשם, בליל 18.6.22 בעת שישנה המתלוננת, אשתו, עם בנם הקטין, העיר הנאשם את המתלוננת וביקש ממנה את מפתחות הרכב. משסירבה לכך, משאין בידי הנאשם רישיון נהיגה, איים עליה הנאשם באמרו לה "**תראי מה אני אעשה לך**". אז, לקחה המתלוננת את הקטין לחדרו ונעלה את הדלת בעודם סגורים בחדר. בשלב זה, הגיע הנאשם והחל לדפוק בדלת תוך שהנו מאיים, כי במידה ולא תפתח ישבור את הדלת. משפתחה המתלוננת את הדלת, הגיע הנאשם אחז בידו של הקטין והעיר אותו באמרו לו "**קום, קום**", המתלוננת העבירה את הקטין לצד השני של המיטה ובתגובה תקף אותה הנאשם באופן שאחז את ידה ומשך אותה בחזקה. אחר שיצאה עם הקטין מהחדר, תפס הנאשם בידו של הקטין על מנת לקחתו לחדר השינה שלהם אך הקטין סירב וביקש להישאר עם אמו. אז איים הנאשם על הקטין באמרו לו "**אם אתה לא הולך לישון אתה מקבל מכות ממני**" תוך כדי שהוא מרים את ידו לעבר הקטין במטרה להפחידו.

בהמשך ולאחר שהמתלוננת לקחה את הקטין לקומה הראשונה של הבית, ביקש הקטין מהנאשם לישון בחדרו. אז איים עליו הנאשם באמרו לו "**אם אתה תלך תראה מה אני אעשה לך**" ולאחר מכן נעל את חדר השינה בו מצויים הוא, הקטין והמתלוננת. אז פתחה המתלוננת את דלת חדר השינה ואמרה לנאשם כי אם לא יתן לה לצאת מהחדר היא תתקשר למשטרה, השיב לה כי אם תתקשר למשטרה הוא ימסור שהמתלוננת היא זו שתקפה אותו. המתלוננת והקטין יצאו מהחדר והנאשם נעל על עצמו את חדר השינה.

לאור חששה של המתלוננת, כי הנאשם יפגע בעצמו ביקשה לקחת בגדים עבודה ועבור הקטין מחדר השינה. אז הגיעה למרפסת הבית, נעמדה על כיסא ופתחה את חלון חדר השינה. בתגובה, אחז הנאשם באמצעות שתי ידיו בכתפיה של המתלוננת והדף אותה לאחור. לאחר מכן דחף את ביטנה של המתלוננת מספר פעמים בעוד המתלוננת אומרת לו



"תרחם עליי אני בהריון" והנאשם חדל מלהכותה. המתלוננת הצליחה להיכנס לחדר השינה והנאשם פתח את הדלת לקטין. לאחר שהמתלוננת יצאה מהחדר על מנת לקחת את הפלאפון שלה, נעל הנאשם את דלת חדר השינה כשהוא והקטין סגורים בפנים. משסירב הנאשם לפתוח את הדלת, תוך שהוא בוכה, הזעיקה המתלוננת את המשטרה.

3. הצדדים טענו לעונש בפניי. במעמד זה ובמסגרת ראיות ההגנה לעונש, נשמעה עדותה של המתלוננת וכן הוגש תיעוד רפואי מבית חולים מזור אודות מחלתו של הנאשם (הוגש וסומן **נ/1**). מטעם המאשימה הוגשו בנוסף טיעונים בכתב.

הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. אישה זכאית שלא לחוש מורא מבעלה כי אם לחוש מוגנת לצדו ובטוחה. לא כל שכן, קטין חסר ישע. ברע"פ 6191/18 דראושה נ. מדינת ישראל (מיום 28.8.18) שב בית המשפט העליון על ההלכה הידועה:

"כפי שנפסק, "עבירות אלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.8.2009)).

5. בתי המשפט עמדו על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07)-

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבת העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר



לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מתחם העונש ההולם

6. אין בפני כל ראייה לכך כי למעשי הנאשם קדם תכנון. נכון הוא כטענת הסנגור כי עצמת האלימות הפיזית והאיומים, כל אחד בפני עצמו, אינם ברף חומרה גבוה ואולם ביצוע העבירות במכלול הנסיבות המתוארות והצטרפותן מעלה את רף החומרה שיש לייחס למעשים עצמם.

7. אין חולק, כי הנאשם סובל ממחלה סכיזופרנית המהווה רקע להתנהגותו. הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין וכשיר בעת ביצוע המעשים, על פי חו"ד פסיכיאטרית מיום 8.8.22. אין חולק, כי המדובר במי אשר חייב ליטול תרופות באופן קבוע ולא הקפיד על כך.

8. בעקבות מעשי הנאשם לא נגרם נזק גוף. יחד עם זאת, מעצם השמעת איומים בשעת לילה מאוחרת ותקיפה אף בעצמה נמוכה בנסיבות המתוארות, נגרם נזק של הטלת מורא ופחד על המתלוננת והקטין, כפי שאף ניתן להיווכח מתגובותיה- נעילת החדר על עצמם, החשש לחיי הנאשם אשר נעל את החדר על עצמו וכל ההתנהלות המתוארת בכתב האישום המתוקן, המלמדת על אירוע רווי אומללות ופחד.

9. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 8-18 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא וזאת בנסיבות ביצוע העבירה. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה אשר בחלקה ישנה ובלא מתחמי ענישה. הפסיקה האחרת לא צורפה לעיוני ולא פורסמה וביחס לכך המאשימה אינה מפנה למתחמי הענישה כי אם לענישה בפועל בלבד.

10. הסנגור חולק על מתחם העונש ההולם לו טוענת המאשימה וטוען למתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. באשר לכך מפנה הסנגור לפסיקה אשר חלקה ניתנה בבית משפט זה:

ת"פ 12521-06-20 מדינת ישראל נ. חמדי (מיום 5.4.22) אשר ניתן בבית משפט זה, בגין ביצוע עבירת תקיפה סתם בן זוג, 2 עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד, בנסיבות של איום על קטין בפגיעה בגופו והשלכת לחמניה ובה אוכל חם על פניה של המתלוננת באמרו לה "חזירה" והשמעת איומים על המתלוננת במועד נוסף והכאת תמונה במועד אחר עד כי נפלה הזכוכית והתנפצה בסלון תוך השמעת איומים של הנאשם כי ידקור את עצמו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 54248-01-22 מדינת ישראל נ. עבדאללה (מיום 23.5.22) אשר ניתן בבית משפט זה, בגין ביצוע 2 עבירות איומים, עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ובעבירת היזק לרכוש במזיד,



בנסיבות של הגעה לבית המתלוננת אמו תוך הפרת צו הגנה שניתן יום קודם להגנתה הימנו, השלכת פחית שתיה, תפיסה בחולצתו ומתן מכת אגרוף לפניו, לראשו ולגבו עד כי נגרמה לו המטומה סביב העין ואף קריעת חולצת המתלוננת והשמת איומים ברצח כלפי אביו של המתלונן, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 21166-07-20 מדינת ישראל נ. יוסף בן שמש (מיום 6.9.22) אשר ניתן בבית משפט זה, בגין ביצוע עבירת איומים על המתלוננת, באומרו כי הוא קיצוני מאד וישבור לה את כל הבית על הראש וכן בגין ביצוע עבירת תקיפת סתם- בן זוג (ריבוי עבירות) בדמות יריקה, העפת כפכף שעל רגלה, בעיטה בשרית אשפה וזריקת כרית לעבר המתלוננת וכן ריבוי עבירות איומים על פי כתב אישום מצורף נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5-14 חודשי מאסר.

ת"פ 57040-06-20 מדינת ישראל נ. מרקלביץ (מיום 19.9.21) בגין ביצוע עבירות תקיפה סתם של בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג, בנסיבות בהן גידף הנאשם את אשתו, הלך אחריה בבית, ירק על פניה ודחף אותה, היא נפלה והוא הכה אותה בידה השמאלית וכן במועד נוסף לפת בחזקה את ידה בניסיון ליטול הימנה את הטלפון הנייד עד כי נגרמו לה המטומות ביד ובמועד נוסף, בנוכחות בנם הקטין, הכה בידיו בכף ידה של אשתו וכתוצאה מכך נגרמו לה נפיחות רגישות והגבלה בתנועה- נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול ויורצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס.

ת"פ 9095-04-16 מדינת ישראל נ. רז (מיום 27.9.17) הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי אשתו בנסיבות בהן השליך לעברה מדף, הכה אותה באמצעות מגבת, דבר שגרם לחבלות שהתבטאו בסימנים אדומים. בעקבות האירוע נפלה המתלוננת ונחבלה במרפק. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

11. מנעד הענישה בעבירות אלימות הנו רחב ומשתנה בכל מקרה על פי נסיבותיו. עבירת האיומים ועבירת תקיפה אינה עומדת בחלל ריק ונמדדת בפני עצמה וכן לאור הנסיבות בהן היא מבוצעת. יש ובית המשפט מוצא, כי בנסיבות מקלות יותר ניתן להורות על מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר על תנאי אך בוודאי כי אין לגזור מכך גזירה שווה לכלל עבירות האלימות אשר הן בנסיבות שונות, ברף חומרה שונה, בהתחשב בהיקף האלימות ובעוצמתה, ההשפלה, הכאב וסבל, הטלת האימה והנזקים שנגרמו או עשויים היו להיגרם. בענייננו אין לבודד את נסיבות התרחשות האירועים בכללותם והצטברותם, ממעשי העבירה עצמם שכן הם שופכים אור על עצמת הפגיעה בערכים המוגנים לאורם.

12. מנגד, אין להתעלם מן העובדה כי הנאשם בענייננו הנו אדם חולה. ואמנם, הנטל על הנאשם להקפיד על נטילת התרופות ואין על הסובבים אותו לשאת בתוצאות אי נטילתם. לצד האמור, הרי שנסיבות חוליו הנפשי של הנאשם מהוות נסיבות אשר על בית המשפט לשקול בקבעו את מתחם העונש ההולם.

באשר לכך מורה סעיף 40 ט(א)(9) לחוק העונשין כך:

40ט. (א) בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה,



המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה
העבירה ועל אשמו של הנאשם:

...

(9) הקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1;

13. נכון הוא, כי אין ראיות לכך כי הנאשם לא יכול היה להימנע ממעשה העבירה בשל מצבו הקוגניטיבי-פסיכיאטרי. יחד עם זאת, הרי שאין חולק בדבר מצבו הנפשי של הנאשם ומחלתו הנפשית ברקע ביצוע העבירות ומצבו מקיים את דרישות הנסיבה לקולא בדמות קרבה לסייג לאחריות פלילית על פי סעיף 40ט(9) לחוק העונשין הנ"ל. מנגד, אין להסיר מן הנאשם את אחריותו לנטיילת תרופות, כחלק בלתי נפרד מאחריותו לבני משפחתו המתגוררים עמו.

14. המשמעות הנה, כי על בית המשפט לאזן נכונה מידת ההלימה בענישה ביחס למצבו הרפואי של נאשם אשר נמצא על ידי בית המשפט כי אינו נכנס לגדרי הסייג לאחריות הפלילית ואולם מצוי הוא בקרבה אליו. בנוסף, סעיף 40ט(5) קובע כי על בית המשפט להתחשב בקבעו את מתחם הענישה גם ב"הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה" מכלל טעמים אלו אין בידי לאמץ את מתחם הענישה לו עותרת המאשימה בנסיבות מקרה זה.

15. בנסיבות הקרבה לסייג לאחריות פלילית של הנאשם מחד ומאידך למול חומרת נסיבות ביצוע העבירות בעניינו, מוצאת אני כי יש להורות במקרה זה על מתחם עונש הולם הנע בין 5-14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

16. הנאשם כבן 46, נשוי למתלוננת ואב לילד. מוכר כנכה ומקבל קצבת נכות מביטוח לאומי (נ/1). הנאשם שירת בשירות צבאי מלא.

17. הנאשם כפר תחילה אך בהמשך הודה בביצוע המעשים ובכך חסך את עדותה של המתלוננת וזמן שיפוטי יקר.

18. הנאשם נעדר עבר פלילי.

19. הסנגור טוען לנכותו של הנאשם ב100%. כעולה מנ/1 הנאשם מקבל קצבת נכות מביטוח לאומי. אין בפניי פירוט אודות היקף נכותו של הנאשם. יחד עם זאת, אין חולק כאמור בדבר מצבו הרפואי-נפשי של הנאשם ברקע ביצוע מעשי העבירה.



20. בעניינו של הנאשם לא הוצג אפיק שיקומי טיפולי.

21. הנאשם עצור מיום 18.6.22. באשר לכך נטען למצב רפואי מורכב של אב המשפחה אשר בעקבותיו נבצר מן הנאשם להציע חלופת מעצר בהרחקה מכפרו ועל מנת שלא להגביר את הנטל על בני משפחתו הסכים הנאשם למעצרו עד תום ההליכים. מנגד נטען לקשייו של הנאשם במעצר ברקע מצבו הרפואי.

22. מיקומו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה.

א. מאסר לתקופה של 5 חודשים החל מיום מעצרו 19.6.22.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרור, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות לרבות איומים, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.